

Materiały do wykładów z analizy algorytmów

Funkcje tworzące w analizie algorytmów

Jakub Lemiesz

1 Funkcje tworzące

Definicja 1 (Funkcja tworząca) Rozważmy ciąg liczb rzeczywistych (lub zespolonych)

$$(a_n)_{n=0}^{\infty} = (a_0, a_1, a_2, \dots).$$

Funkcję

$$A(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^n$$

nazywamy funkcją tworzącą ciągu $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ i używamy notacji

$$[z^n]A(z) = a_n.$$

Na funkcję tworzącą $A(z)$ możemy spojrzeć dwojako: jako szereg formalny i jako funkcję liczb rzeczywistych (lub zespolonych).

Szereg formalny Traktując $\sum_{n \geq 0} a_n z^n$ jako szereg formalny możemy myśleć o $A(z)$ jako o formie wygodnego zapisu ciągu $(a_n)_{n=0}^{\infty}$. Nie przypisujemy wówczas zmiennej z żadnej konkretnej wartości, a jej kolejne potęgi służą jedynie wyznaczaniu pozycji elementów ciągu: współczynnik stojący przy z^n odpowiada n -temu elementowi ciągu $(a_n)_{n=0}^{\infty}$. Na szeregu formalnym możemy wykonywać manipulacje prowadzące do opisanego wybranego problemu, zakładając najczęściej jedynie, że ma dodatni promień zbieżności R , czyli jest zbieżny dla $|z| < R$ i pewnego $R > 0$. Operacjami na szeregach formalnych zajmiemy się w rozdziale 2.

Funkcja Z drugiej strony zauważmy, że szereg formalny wskazuje funkcję zmiennej z , której dziedziną jest zbiór tych $z \in \mathbb{R}$ lub $z \in \mathbb{C}$, dla których ciąg sum częściowych $(\sum_{n=0}^m a_n z^n)_{m=0}^{\infty}$ jest zbieżny. Na $A(z)$ możemy zatem spojrzeć jak na funkcję liczb rzeczywistych (lub zespolonych) przyjmującą dla danego z w obszarze zbieżności szeregu wartości rzeczywiste (lub zespolone). Wówczas badanie jej własności analitycznych, w tym badanie obszaru zbieżności, może posłużyć do pozyskania wiedzy o wartościach elementów ciągu $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ albo ich przybliżenia. Tym aspektem zajmiemy się w rozdziale 3.

Przykład 1 Rozważamy ciąg $(2^n)_{n=0}^{\infty}$. Jego funkcją tworzącą jest

$$A(z) = \sum_{n \geq 0} 2^n z^n = \sum_{n \geq 0} (2z)^n = \frac{1}{1-2z}.$$

Możemy również użyć zapisu

$$[z^n] \frac{1}{1-2z} = 2^n$$

odpowiadającemu wpisaniu w Wolfram Mathematica lub Wolfram Alpha polecenia

$$\text{SeriesCoefficient} \left[\frac{1}{1-2z}, \{z, 0, n\} \right].$$

2 Operacje na funkcjach tworzących

Niech $A(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^n$, $B(z) = \sum_{n \geq 0} b_n z^n$ oraz przyjmijmy, że $a_n = b_n = 0$ dla $n < 0$. Wówczas możemy zdefiniować następujące operacje (porównaj Tabela ...)

1. **Right Shift (RS):**

$$zA(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^{n+1} = \sum_{n \geq 0} a_{n-1} z^n.$$

2. **Left Shift (LS):**

$$\frac{A(z) - a_0 z^0}{z} = \sum_{n \geq 0} a_{n+1} z^n.$$

3. **Index Multiply (IM):**

$$A'(z) = \sum_{n \geq 0} n a_n z^{n-1} = \sum_{n \geq 0} (n+1) a_{n+1} z^n.$$

4. **Index Divide (ID):**

$$\int_0^z A(t) dt = \sum_{n \geq 0} \int_0^z a_n t^n dt = \sum_{n \geq 0} \frac{a_n}{n+1} z^{n+1} = \sum_{n \geq 0} \frac{a_{n-1}}{n} z^n.$$

5. **Scaling:**

$$A(\lambda z) = \sum_{n \geq 0} a_n \lambda^n z^n.$$

6. **Sum/Difference:**

$$A(z) \pm B(z) = \sum_{n \geq 0} (a_n \pm b_n) z^n.$$

7. **Sum/Difference of pairs:**

$$(1 \pm z)A(z) = A(z) \pm zA(z) = \sum_{n \geq 0} (a_n \pm a_{n-1}) z^n.$$

8. **Convolution:**

$$A(z)B(z) = \sum_{i \geq 0} a_i z^i \sum_{j \geq 0} b_j z^j = \sum_{i \geq 0, j \geq 0} a_i b_j z^{i+j} = \sum_{n \geq 0} \left(\sum_{0 \leq k \leq n} a_k b_{n-k} \right) z^n.$$

Ostatni równość wynika z grupowania po elementach dla których $i + j = n$.

9. **Partial sum:**

$$\frac{1}{1-z} A(z) = \sum_{n \geq 0} \left(\sum_{0 \leq k \leq n} 1 \cdot a_k \right) z^n = \sum_{n \geq 0} (a_0 + a_1 + \dots + a_n) z^n.$$

	z^0	z^1	z^2	z^3	z^4
$A(z)$	a_0	a_1	a_2	a_3	a_4
RS	0	a_0	a_1	a_2	a_3
LS	a_1	a_2	a_3	a_4	a_5
IM	a_1	$2a_2$	$3a_3$	$4a_4$	$5a_5$
ID	0	a_0	$a_1/2$	$a_2/3$	$a_3/4$

Tabela 1: rezultaty zastosowania wybranych operacji na funkcji $A(z)$.

Przykład 2 Rozważmy następujące równanie rekurencyjne $a_n = 2a_{n-1} + 1$ dla $n \geq 1$ oraz $a_0 = 1$. Standardowo dla wygody przyjmujemy, że $a_n = 0$ dla $n < 0$. Klasycznym sposobem rozwiązywania tego typu równań jest pomnożenie obu stron przez z^n i posumowaniu po wszystkich wartościach n w celu uzyskania wzoru na funkcję tworzącą ciąg a_n :

$$A(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^n = \sum_{n \geq 0} 2a_{n-1} z^n + \sum_{n \geq 0} z^n = 2z \sum_{n \geq 0} a_{n-1} z^{n-1} + \frac{1}{1-z} = 2zA(z) + \frac{1}{1-z}.$$

Stąd mamy

$$A(z) = \frac{1}{1-z} \frac{1}{1-2z}.$$

Zauważmy, że funkcja tworząca $\frac{1}{1-2z}$ odpowiada ciągowi $(2^n)_{n=0}^{\infty}$, a pomnożenie przez czynnik $\frac{1}{1-z}$ odpowiada operacji **Partial sum**. Otrzymujemy zatem $a_n = 2^0 + 2^1 + \dots + 2^n = 2^{n+1} - 1$.

Technikę rozwiązywania równań rekurencyjnych przedstawioną w powyższym przykładzie można zautomatyzować. Spróbuj udowodnić następujący lemat.

Lemat 1 Niech a_0, a_1, \dots, a_{t-1} oraz c_1, c_2, \dots, c_t będą ustalone i niech

$$a_n = c_1 a_{n-1} + c_2 a_{n-2} + \dots + c_t a_{n-t} \quad \text{dla } n \geq t.$$

Wówczas $A(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^n$ można zapisać jako funkcję wymierną, tzn.

$$A(z) = \frac{f(z)}{g(z)},$$

gdzie $f(z)$ i $g(z)$ są wielomianami zmiennej z :

$$g(z) = 1 - c_1 z - c_2 z^2 - \dots - c_t z^t$$

oraz

$$f(z) = g(z) \sum_{0 \leq n < t} a_n z^n \pmod{z^t}.$$

Dowód. Zostawiamy jako ćwiczenie. Wskazówka: pomnóż obie strony równania rekurencyjnego przez z^n i posumuj po wartościach $n \geq t$. W razie problemów zajrzyj do książki [2] na stronę 104. ■

Przykład 3 Rozważmy następujące równanie rekurencyjne $a_n = 2a_{n-1} - a_{n-2} + 2a_{n-3}$ dla $n > 2$ oraz $a_0 = 1, a_1 = 0, a_2 = -1$. W oparciu o Lemat 1 mamy

$$g(z) = 1 - 2z + 1z^2 - 2z^3 = (1 + z^2)(1 - 2z),$$

$$f(z) = (1 + z^2)(z - 2z)(1z^0 + 0z^1 - 1z^2) \pmod{z^3} = (1 - z^4)(1 - 2z) \pmod{z^3} = 1 - 2z,$$

$$A(z) = \frac{1 - 2z}{(1 - 2z)(1 + z^2)} = \frac{1}{1 + z^2} = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{1 - iz} + \frac{1}{1 + iz} \right) = \frac{1}{2} \left(\sum_{n \geq 0} (iz)^n + \sum_{n \geq 0} (-iz)^n \right).$$

Ponieważ $i^2 = -1$ oraz $i^4 = 1$ mamy

$$a_n = \frac{1}{2} (i^n + (-i)^n) = \begin{cases} 0 & \text{dla } 2 \nmid n, \\ -1 & \text{dla } 2 \mid n \wedge 4 \nmid n, \\ 1 & \text{dla } 4 \mid n. \end{cases}$$

Przykład 4 Rozważmy takie samo równanie rekurencyjne jak w poprzednim przykładzie, ale z innymi warunkami początkowymi: $a_0 = 1, a_1 = 2, a_2 = 3$. Zauważmy, że $g(z)$ jest takie samo jak w poprzednim przykładzie oraz, że

$$f(z) = (1 + z^2)(1 - 2z)(1z^0 + 2z^1 + 3z^2) \pmod{z^3} = 1,$$

$$A(z) = \frac{1}{(1 + z^2)(1 - 2z)} = \frac{\frac{4}{5}}{1 - 2z} + \frac{\frac{1}{10} + \frac{i}{5}}{1 + iz} + \frac{\frac{1}{10} - \frac{i}{5}}{1 - iz}.$$

Powyzsza funkcja ma punkty osobliwe w $z = \frac{1}{2}$, $z = i$ oraz $z = -i$. Kluczowa dla wartości a_n jest osobliwosc w punkcie $z = \frac{1}{2}$. Jest to zwiazane z faktem, iz lezy ona najbliziej poczatku ukladu wspolrzędnych. Podobnie jak w poprzednim przykładzie pozostałe dwie osobliwosci w punktach $z = i$ i $z = -i$ wprowadzają jedynie niewielkie oscylacje w wartościach a_n . Stąd mamy

$$a_n \approx \frac{4}{5} 2^n.$$

Możesz to sprawdzić porównując wartości z powyższej formuły z wynikami uzyskanymi w Wolfram Aplha dla polecenia

$$\text{Table}[\text{SeriesCoefficient}[\frac{1}{((1 - 2z)(1 + z^2))}, \{z, 0, n\}], \{n, 1, 10\}]$$

Mamy zatem następującą **procedurę rozwiązywania liniowych równań rekurencyjnych**.

1. W oparciu o Lemat 1 wyznacz wielomiany $g(z)$ i $f(z)$ oraz funkcję wymierną $A(z) = f(z)/g(z)$.
2. Rozłóż $A(z)$ na ułamki proste postaci $\frac{c}{(1-\alpha z)^j}$.
3. Wykorzystaj fakt, że

$$[z^n](1 - \alpha z)^{-j} = \binom{n + j - 1}{j - 1} \alpha^n. \quad (1)$$

Dowiedzenie równania (1) pozostawiamy jako ćwiczenie. Wskazówka: na funkcji $\frac{1}{1-z} = \sum_{n \geq 0} z^n$ zastosuj operację **Scaling** oraz $j - 1$ razy operację **Index Multiply**.

3 Niewymierne funkcje tworzące

Jeśli rozpatrywana funkcja tworząca $A(z)$ nie jest wymierna, uzyskanie informacji o elementach ciągu $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ może być nieco trudniejsze. W niektórych przypadkach można spróbować wykorzystać przedstawione w poprzednim rozdziale operacje na funkcjach tworzących.

Przykład 5 Rozważmy funkcję tworzącą $A(z) = \frac{1}{1-z} \ln \frac{1}{1-z}$. Zauważmy, że funkcji tworzącej $1/(1-z)$ odpowiada ciąg $(1, 1, 1, \dots)$. Stosując na tej funkcji operację **Index Divide** otrzymujemy funkcję

$$\int_0^z \frac{1}{1-t} dt = \ln \frac{1}{1-z}$$

odpowiadającą ciągowi $(0, 1, \frac{1}{2}, \frac{1}{3}, \frac{1}{4}, \dots)$. Przemnożenie funkcji $\ln \frac{1}{1-z}$ przez $\frac{1}{1-z}$ możemy rozumieć jako wykonanie operacji **Partial sum**, zatem funkcji $A(z)$ odpowiada ciąg $(H_n)_{n=0}^{\infty}$, gdzie H_n jest n -tą liczbą harmoniczną:

$$H_n = \sum_{i=1}^n \frac{1}{i} = \ln n + \gamma + \frac{1}{2n} + \mathcal{O}\left(\frac{1}{n^2}\right), \quad (2)$$

a $\gamma \approx 0.577 \dots$ oznacza stałą Eulera.

W ogólnym przypadku, żeby uzyskać informację o elementach ciągu $(a_n)_{n=0}^{\infty}$ związanego z funkcją tworzącą $A(z)$ możemy spróbować wykorzystać na przykład rozwinięcie w szereg Taylora, poniższy łatwy do udowodnienia lemat (ćwiczenie) lub jedno z wielu twierdzeń wykorzystujących informację o punktach osobliwych $A(z)$ (zobacz Twierdzenie 1 poniżej).

Lemat 2 Jeśli $A(z) = \sum_{n \geq 0} a_n z^n$ ma promień zbieżności $R > 0$, to

$$(\forall r \in (0, R)) (a_n = \mathcal{O}(r^{-n})) .$$

Dowód. Wskazówka: zauważ, że dla $r \in (0, R)$ wyrazy $a_n r^n$ muszą zbiegać do zera. ■

Przykład 6 Liczby Catalana można zdefiniować rekurencyjnie jako

$$c_0 = 1 \quad \text{oraz} \quad c_n = \sum_{i=0}^{n-1} c_i c_{n-i-1} \quad \text{dla } n \geq 1.$$

Następnie wykorzystując operacje **Convolution** oraz **Right Shift** możemy pokazać, że funkcja tworząca dla tego ciągu spełnia zależność $C(z) = 1 + zC(z)^2$. Rozwiązując uzyskane równanie kwadratowe otrzymujemy, dwa rozwiązania, a weryfikując warunek początkowy $\lim_{z \rightarrow 0} C(z) = c_0 = 1$ otrzymujemy, funkcję tworzącą dla ciągu:

$$C(z) = \frac{1 - \sqrt{1 - 4z}}{2z} . \quad (3)$$

W oparciu o Lemat 2 dla $r = 1/(4 + \epsilon)$ i $\epsilon > 0$ mamy $c_n = \mathcal{O}((4 + \epsilon)^n)$.

Oznaczmy przez $a_n \sim b_n$, fakt że

$$\lim_{n \rightarrow \infty} a_n/b_n = 1 .$$

Wówczas można udowodnić następujące twierdzenie (zobacz [1], ang. transfer theorems).

Twierdzenie 1 Niech $f(z)$ ma promień zbieżności $R > \delta$ oraz niech $f(\delta) \neq 0$. Wówczas dla dowolnego $\alpha \in \mathbb{R} \setminus \{0, -1, -2, \dots\}$ mamy

$$[z^n] \frac{f(z)}{(1 - z/\delta)^\alpha} \sim \frac{\delta^{-n} f(\delta) n^{\alpha-1}}{\Gamma(\alpha)} ,$$

gdzie $\Gamma(x)$ oznacza funkcję gamma.

Ćwiczenie 1 Wykorzystaj powyższe twierdzenie, aby w oparciu o formułę (3) uzyskać asymptotyczne przybliżenie dla liczb Catalana

$$c_n \sim \frac{4^n}{n^{3/2} \sqrt{\pi}} .$$

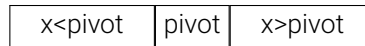
Ćwiczenie 2 Wykorzystując uogólnienie symbolu Newtona na liczby rzeczywiste pokaż, że:

$$c_n = \frac{1}{n+1} \binom{2n}{n} .$$

4 Analiza QuickSort

Na poniższym listingu znajduje się pseudo-kod algorytmu QuickSort. Algorytm przyjmuje na wejściu tablicę \mathbf{T} oraz wskaźniki **left** i **right** wskazujące początek i koniec fragmentu tablicy \mathbf{T} , który ma być posortowany. Dla uproszczenia zakładamy, że elementy sortowanej tablicy są różne i każda ich permutacja na wejściu jest tak samo prawdopodobna.

Wybieramy **pivotIndex** \leftarrow **left** jako wskaźnik do piwotu według którego uporządkujemy tablicę, tak by do dwóch różnych części trafiły elementy mniejsze i większe od piwotu, zgodnie z następującym schematem:

Zakładamy, że podprocedura **partition** wykonuje powyższy podział na tablicy \mathbf{T} długości n za pomocą $n + 1$ porównań i zwraca wskaźnik do nowej pozycji piwotu **pivotNewIndex**.

QuickSort

```

1: QS( $\mathbf{T}$ , left, right)
2: if left < right then
3:   pivotIndex  $\leftarrow$  left
4:   pivotNewIndex  $\leftarrow$  partition( $\mathbf{T}$ , left, right, pivotIndex)
5:   QS( $\mathbf{T}$ , left, pivotNewIndex - 1)
6:   QS( $\mathbf{T}$ , pivotNewIndex + 1, right)
7: end if

```

Piwot dzieli tablicę T na dwie podtablice rozmiaru k oraz $n - k - 1$ dla $k \in \{0, \dots, n - 1\}$. Zauważmy, że każdy podział ma takie samo prawdopodobieństwo $1/n$, gdyż każdy element ma taką samą szansę na bycie piwotem (zakładamy losową permutację elementów na wejściu). Następnie algorytm jest rekurencyjnie wywoływany na otrzymanych podtablicach.

Interesuje nas **łączna średnia liczba porównań** wykonywana w ramach całego algorytmu. Przyjmując, że Q_n oznacza łączną średnią liczbę porównań dla tablicy wejściowej rozmiaru n otrzymujemy następujące równanie rekurencyjne:

$$Q_n = (n + 1) + \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} (Q_k + Q_{n-k-1}) \quad \text{dla } n \geq 2 \quad (4)$$

oraz $Q_0 = Q_1 = 0$. Równanie (4) można równoważnie zapisać jako

$$nQ_n = n(n + 1) + 2 \sum_{k=1}^n Q_{k-1}.$$

Wykorzystajmy funkcje tworzące do rozwiązania tego równania. Mnożąc obie strony przez z^n i sumując po n otrzymujemy

$$\sum_{n \geq 0} nQ_n z^n = \sum_{n \geq 0} n(n + 1)z^n + 2 \sum_{n \geq 0} \left(\sum_{k=1}^n Q_{k-1} \right) z^n.$$

Nich $Q(z)$ oznacza funkcję tworzącą ciągu Q_n . Stosując operację **Index Multiply** i **Right shift** otrzymujemy

$$\sum_{n \geq 0} nQ_n z^n = zQ'(z)$$

oraz

$$\sum_{n \geq 0} n(n + 1)z^n = \frac{2z}{(1 - z)^3}.$$

Wykorzystując operacje **Partial sum** oraz **Right shift** otrzymujemy

$$2 \sum_{n \geq 0} \left(\sum_{k=1}^n Q_{k-1} \right) z^n = \frac{2}{1 - z} zQ(z).$$

Ostatecznie, upraszczając czynnik z , otrzymujemy równanie:

$$Q'(z) - 2\frac{Q(z)}{1-z} = \frac{2}{(1-z)^3}.$$

Jest to równanie różniczkowe pierwszego rzędu postaci $Q'(z) + A(z)Q(z) = B(z)$, gdzie $A(z)$ oraz $B(z)$ są dane. Możemy je łatwo rozwiązać np. [metodą czynnika całkującego](#):

$$Q(z) = e^{-\int_0^z A(x)dx} \int B(z)e^{\int_0^z A(x)dx} dz$$

Podstawiając formuły $A(x)$ oraz $B(z)$ otrzymujemy:

$$Q(z) = \frac{2}{(1-z)^2} \ln \frac{1}{1-z}.$$

Z Przykładu 5 wiemy, że funkcja tworząca $H(z) = \frac{1}{1-z} \ln \frac{1}{1-z}$ odpowiada ciągowi liczb harmonicznym $(H_n)_{n=0}^{\infty}$. Zauważmy, że stosując na $H(z)$ operację **Index Multiply** otrzymujemy funkcję tworzącą

$$H'(z) = \frac{1}{(1-z)^2} \left(\ln \frac{1}{1-z} + 1 \right) = \frac{1}{2}Q(z) + \frac{1}{(1-z)^2}$$

odpowiadającą ciągowi liczb $((n+1)H_{n+1})_{n=0}^{\infty}$. Mamy zatem

$$Q(z) = 2 \left(H'(z) - \frac{1}{(1-z)^2} \right).$$

Ponieważ funkcja tworząca $\frac{1}{(1-z)^2}$ odpowiada ciągowi $(n+1)_{n=0}^{\infty}$ otrzymujemy

$$Q_n = 2((n+1)H_{n+1} - (n+1)).$$

Wykorzystując formułę asymptotyczną na H_n podaną w równaniu (2) mamy

$$Q_{n-1} = 2n \left(\ln n + \gamma + \frac{1}{2n} + \mathcal{O}\left(\frac{1}{n^2}\right) - 1 \right)$$

i ostatecznie

$$Q_{n-1} = 2n \ln n + 2n(\gamma - 1) + \mathcal{O}\left(\frac{1}{n}\right).$$

Literatura

- [1] P. Flajolet and R. Sedgewick. *Analytic Combinatorics*. Cambridge University Press, USA, 1 edition, 2009.
- [2] R. Sedgewick and P. Flajolet. *An Introduction to the Analysis of Algorithms (2nd edition)*. Addison-Wesley Longman Publishing Co., Inc., USA, 2013.